

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/95/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1203899904
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1203899904.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO : 36 613 843 proti žalovanému: D. O., Y. D. XXX, Y., zast. Artner Legal, s.r.o., so sídlom Mandľová 69, Bratislava, IČO : 50 313 576, o zaplatenie 1 463,91 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.9.2012 č. k. 14C/58/2003-241

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie opätovne zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal úhrady 1.463,91 € s prísl. fakturovanej za odber zemného plynu. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti boli p. O. a p. L.. Žalovaný v čase, keď bola uzatváraná prihláška nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, čiže medzi ním a žalobcom nemohol vzniknúť žiadny právny vzťah. Právny vzťah mohol vzniknúť jedine medzi žalobcom a jednou zo spoluvlastníčok, ktoré nehnuteľnosť užívali a mali vo vlastníctve. Žalovaný sa stal podielovým spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti až dňa 15.8.2000. Ani potom, čo sa stal žalovaný spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti neuzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o odbere. To, že by bol žalovaný vlastníkom nejakého plynového zariadenia v predmetnom dome nepreukázali ani svedecké výpovede. Práve naopak, svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že p. N. O. ako spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti v tejto bývala, pre svoju potrebu odoberala predmetný plyn a s právnym predchodcom žalobcu uzavrela zmluvu o odbere. Žalovaný riadne mesačne podľa zmluvy o nájme platil p. O. sumu 20.000,-Sk, v ktorej bola zahrnutá aj platba za plyn a elektrinu. Žalovaný teda nebol odberateľom, ale ani neoprávneným odberateľom plynu. Po právnej stránke svoje rozhodnutie oprel o ust. § 22 písm.b/, c/, § 30 ods. 1, 2, 3 zák. č. 70/1998 Z.z.

1.1. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v súdnom poplatku za odvolanie v sume 73,19 € a z trov právneho zastúpenia 1.360,96 €.

2. Uvedený rozsudok napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalobca, v celom rozsahu, domáhajúc sa buď jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobe vyhovie, prípadne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania. Žalobca vytykal súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu, keď v odvolaní argumentoval ust. § 4 ods. 3 vyhl.č. 40/1979 Zb. o dodávke vykurovacích plynov obyvateľstvu, podľa ktorého dodávateľ nie je povinný skúmať alebo overovať pravosť podpisu odberateľa na prihláške. Ak prihlášku podpísala za

odberateľa iná osoba, odberateľ uvedený na prihláške je povinný zaplatiť odobraný vykurovací plyn, pokiaľ nepreukáže, že plyn odobral niekto iný. Dňa 1. 7. 1998 nadobudol účinnosť zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike. V zmysle jeho ust. § 22 písm. c/ podľa tohto zákona sa rozumie odberateľom plynu fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá odoberá plyn na základe zmluvy o dodávke plynu. Žalobca ďalej poukazoval na ust. § 30 ods. 1 zákona o energetike, ktorý charakterizuje neoprávnený odber plynu ako odber bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu alebo v rozpore s uzavretou zmluvou. Tiež poukazoval na ust. § 30 ods. 3, 4 zákona o energetike, ktoré upravujú právo na náhradu škody dodávateľovi v prípade neoprávneného odberu, ako aj jej výšku. Žalobca v odvolaní uviedol, že SPP, a.s. ako postupca pohľadávky dodával v období od apríla 1998 do marca 2001 zemný plyn na odberné miesto Mierová 190, Bratislava, na základe prihlášky k odberu zemného plynu zo dňa 22. 7. 1997. Na prihláške je ako odberateľ uvedený žalovaný, prihláška samotná bola podpísaná matkou žalovaného. V zmysle ust. § 4 ods. 3 vyhl. je cenu odobratého plynu povinný zaplatiť žalovaný, aj keď prihláška bola podpísaná jeho matkou, iba ak by žalovaný - odberateľ plynu uvedený na prihláške - preukázal, že skutočným odberateľom plynu bol niekto iný. Kto bol skutočným odberateľom plynu v konaní však sporné nebolo - žalovaný sám potvrdil, že dňa 3. 3. 1995 uzavrel s N. O. a D. L. zmluvu o nájme nebytových priestorov, na základe ktorej mu boli prenajaté priestory na D. S.. XXX v Y., t.j. na spornom odbernom mieste, kde žalovaný plyn aj odberal. Zmluvné strany zo zmluvy o nájme sa dohodli, že nájomné, platené žalovaným zahŕňa okrem iného aj platby za využitie zemného plynu na vykurovanie a ohrev teplej vody. Žalovaný tak potvrdil, že v danom čase bol skutočným odberateľom zemného plynu, za spotrebu ktorého platil poplatky prenajímateľovi nehnuteľnosti. Je tiež zrejmé, že prenajímateľa zaplatené poplatky za plyn ďalej neodvádzali SPP, a.s. Uzavretý nájomný vzťah nemá vplyv na zmluvný vzťah uzavretý na základe prihlášky k odberu zemného plynu zo dňa 22. 7. 1997. Záväzok žalovaného uhradiť svojej matke náklady spojené s odberom a spotrebou zemného plynu nezbavoval žalovaného jeho povinnosti zaplatiť SPP, a.s. za odobraný vykurovací plyn. Na strane matky žalovaného došlo ku vzniku bezdôvodného obohatenia tým, že platby prijaté od žalovaného nepostúpila ďalej žalobcovi SPP, a.s., tak, ako to bolo medzi účastníkmi nájomného vzťahu dohodnuté.

2.1. Žalobca v odvolaní ďalej zotrval na názore, že právny vzťah založený prihláškou v čase účinnosti vyhlášky zostal v platnosti aj po zrušení vyhlášky aj plynárenského zákona, až do ukončenia zmluvného vzťahu medzi žalovaným a postupcom. K uzavretiu iného vzťahu medzi žalovaným a SPP, a.s. - okrem toho, založeného prihláškou k odberu zo dňa 22. 7. 1997 - nedošlo. Predchádzajúci (v poradí prvý) rozsudok súdu prvej inštancie bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 6. 2010 sp. zn. 6Co 259/09, v ktorom odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie aplikoval na daný prípad vyhlášku, ktorá bola v období, za ktoré uplatňuje žalobca peňažné plnenie, už neúčinná a kedy už bol účinný zákon o energetike. Odvolací súd ďalej uviedol, že nebolo povinnosťou účastníka konania uplatnený nárok správne právne kvalifikovať, právna kvalifikácia je vecou súdu. Vzhľadom na tieto závery odvolacieho súdu zastal žalobca stanovisko, že pokiaľ sa odvolací súd nestotožní s jeho právnou argumentáciou, ako ju prezentoval vyššie, potom bol žalovaný v čase od účinnosti zákona o energetike neoprávneným odberateľom plynu. Zákon o energetike totiž v žiadnom zo svojich ustanovení nehovorí o založení zmluvného vzťahu prihláškou k odberu plynu, ale naopak vyžaduje uzavretie zmluvy o dodávke plynu. Potom neoprávneným odberom plynu je odber bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu alebo v rozpore s uzavretou zmluvou. Žalobca je potom názoru, že v čase od apríla 1998 do 1. 7. 1998 bol žalovaný odberateľom plynu na základe prihlášky zo dňa 22. 7. 1997 v spojení s ust. § 4 ods. 3 vyhl. Keďže po účinnosti zákona o energetike žalovaný ani vlastník nehnuteľnosti s postupcom neuzavreli žiadnu zmluvu a skutočným odberateľom plynu na danom odbernom mieste bol žalovaný, ide o odber plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu a teda neoprávnený odber plynu. Na danej skutočnosti potom nemení nič ani zmena vo vlastníckych vzťahoch k nehnuteľnosti - odberného miesta, pretože skutočným odberateľom plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu bol naďalej žalovaný. Žalovaný bol tak po celý čas zodpovedný za riadne úhrady spotrebovaného zemného plynu.

3. Na odvolanie žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný tak, že žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 79,- €, za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Poukazoval na svoje predchádzajúce vyjadrenia o tom, že pri posudzovaní vzťahu medzi žalobcom a ním je nutné vziať do úvahy predovšetkým vyhl.č. 140/1979 Zb. o dodávke vykurovacích plynov obyvateľstvu a zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike. Vyhláška nemohla byť použitá vo vzťahu medzi SPP a.s. a žalovaným a akékoľvek vyúčtovanie plynu, ktoré SPP a.s. vykonal na základe vyhlášky vo vzťahu k nemu, je založené na neplatnom a neúčinnom právnom predpise, pretože vyhláška bola zrušená s účinnosťou od 1. 7. 1998 zákonom č. 70/1998 Z.z. Žalovaný osobitne zdôraznil, že nebol nikdy v žiadnom právnom vzťahu k SPP, a.s., ako právnenému predchodcovi žalobcu, keď

zmluva o dodávke plynu nebola medzi SPP, a.s. a žalovaným nikdy platne uzavretá, on tiež nikdy neprejavil vôľu odoberať zemný plyn od SPP, a.s., z ktorého dôvodu nie je v konaní vecne pasívne legitimovaný. On nehnuteľnosť na odbernom mieste D. XXX v Y. využíval len na svoje podnikateľské účely, pričom mal uzavretú platnú nájomnú zmluvu (v období do nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti), na základe ktorej riadne a včas platil nájomné, ktoré do istého času zahŕňalo o.i. aj akékoľvek poplatky za využitie zemného plynu na vykurovanie a ohrev teplej vody. Ako vyplynulo zo svedeckých výpovedí, v priestoroch prenajatých žalovaným sa od zimy 1999/2000 nenachádzal žiadny funkčný plynový spotrebič, t.j. on nepoužíval zemný plyn na žiadne účely - ani na varenie, vykurovanie či ohrev vody; on si vykurovanie ním užívaných nebytových priestorov zabezpečoval samostatne prostredníctvom prenosných elektrických ohrievačov. Záverom žalovaný dodal, že ak došlo k odberu plynu bez uzavretia zmluvy, išlo v zmysle zákona o neoprávnený odber plynu a dodávateľ je oprávnený sa domáhať od odberateľa plynu náhrady škody, ktorú mu odberateľ neoprávneným odberom spôsobil. V takom prípade však dôkazné bremeno o tom, kto plyn odoberal a spôsobil tým dodávateľovi škodu a v akej výške, spočíva na žalobcovi ako dodávateľovi plynu, t.j. žalobca musí preukázať, že žalovaný mal u seba plynové spotrebiče, ktoré spotrebovali dodávaný plyn - žalovaný nie je povinný v takom konaní preukazovať, že vyúčtovaný plyn nespotreboval. Vzhľadom na vyššie uvedené mal zato, že nespĺňa zákonné podmienky na to, aby bol považovaný za odberateľa plynu a ani za neoprávneného odberateľa plynu v zmysle zákona.

4. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 9. októbra 2014 č. k. 9 Co 42/2013-272 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 463,91 €, ako aj trovy konania, a to súdny poplatok 161,02 € a trovy právneho zastúpenia 284,90 € Advokátskej kancelárii TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., v Bratislave, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Uviedol, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca uplatňuje voči žalovanému zaplataenie sumy 1.463,91€ titulom vyfakturovaných cien za dodávku zemného plynu na odberné miesto, ktorým bola nehnuteľnosť na D. S. XXX v Y. za obdobie apríl 1998 až marec 1999, apríl 1999 až jún 1999, júl 1999 až január 2000, február a marec 2000, apríl 2000 až január 2001, február a marec 2001. Žalovaný mal v nehnuteľnosti (v ktorej bolo zároveň odberné miesto) prenajaté nebytové priestory za účelom podnikania, a to na základe nájomných zmlúv uzavretých s vlastníčkou nehnuteľnosti (zmluva zo dňa 3.3.1995 uzavretá medzi N. O. a žalovaným), resp. s podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (zmluva zo dňa 6.11.1998 medzi žalovaným a spoluvlastníkmi nehnuteľnosti N. O. a D. L.). Spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti nadobudol žalovaný dňa 15.8.2000. Dodávka zemného plynu na uvedené odberné miesto bola prerušená pre neplnenie finančných záväzkov dňa 20.6.2001. Žalobca svoj nárok na zaplataenie žalovanej pohľadávky vyvodzuje z Prihlášky odberu plynu zo dňa 22.7.1997, na ktorej je ako odberné miesto uvedená nehnuteľnosť na D. S. XXX v Y.. Ako (nový) odberateľ je na nej uvedený žalovaný; samotná prihláška je podpísaná nie žalovaným, ale jeho matkou N. O.. Prihláška odberu plynu teda bola podpísaná v čase účinnosti vyhlášky č. 140/1979 Zb., ktorá platila do 30.6.1998, nakoľko od 1.7.1998 vstúpil do účinnosti zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike, ktorý vyhlášku č. 140/1979 Zb. zrušil. Samotný vykonávací predpis (vyhláška č. 140/1979 Zb.) bola vydaná na základe §26 zákona č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvode a využití vyhrievacích plynov (tzv. plynárenský zákon). Odvolací súd mal za to, že záväzkovo-právny vzťah medzi SPP a.s. (ako dodávateľom plynu) a žalovaným (ako odberateľom plynu) bol založený uzavretím zmluvy o dodávke plynu, a to potvrdením označenej prihlášky o odbere plynu ešte zo dňa 22.7.1997, t. j. v súlade s § 26 zákona č. 67/1960 Zb. v spojení s § 2 ods. 1 vyhlášky č. 140/1979 Zb. Na tejto skutočnosti nič nemení fakt, že žalovaný je na ňom síce uvedený ako (nový) odberateľ, avšak podpísaný je inou osobou, konkrétne jeho matkou N. O.. Vtedy platná právna úprava, a to vyhláška č. 140/1979 Zb., totiž s takouto situáciou počítala, keď v ustanovení § 4 ods. 3 ustanovila, že ak aj prihlášku podpísala iná osoba, než odberateľ, je odberateľ uvedený na prihláške (v danom prípade teda žalovaný) povinný zaplatať odobratý vykurovací plyn; tejto povinnosti by sa žalovaný mohol zbaviť iba vtedy, ak by preukázal, že plyn odoberal niekto iný. Nenastala situácia, že by plyn v danom odbernom mieste odoberal niekto iný. Sám žalovaný totiž v konaní potvrdil, že dodávaný plyn odoberal, napokon nehnuteľnosť, ktorá predstavovala odberné miesto, používal žalovaný na podnikanie. Napokon žalovaný predsa v mesačných platbách dohodnutých titulom prenájmu nebytových priestorov v nehnuteľnosti, uhradil náklady, o. i. aj za plyn, čo by logicky nerobil, pokiaľ by plyn neodoberal (a teda nespotreboval). Tvrdenie žalovaného, že v nehnuteľnosti sa nachádzal nefunkčný plynový kotol, z ktorého dôvodu približne od zimy 1999 - 2000 si vykurovanie riešil samostatne prostredníctvom prenosných elektrických ohrievačov, nepovažoval za preukázané a teda ani za relevantné, nakoľko žalovaný počas rozhodného obdobia ani raz nereklamoval fakturovanú sumu za dodávku plynu, nereagoval ani na upomienky, ktorými bol dodávateľom upomínaný na dlžné

úhrady za dodávky plynu. Neobstojí preto ani argumentácia žalovaného, že o existencii zmluvného vzťahu medzi ním a SPP, a.s. nemal vedomosť, naopak táto sa javí ako účelová. Rovnako tak žalovaný - hoci to bolo predovšetkým v jeho záujme - dodávateľovi plynu nefunkčnosť plynového kotla v odbernom mieste neoznámil, nežiadal o ukončenie či prerušenie dodávok plynu (hoci by sa takýto postup javil ako logický). Vypočutí svedkovia - manželka žalovaného T. O. a svedok L. Y. - zhodne vo svojich svedeckých výpovediach uviedli, že v nehnuteľnosti sa nachádzal pokazený plynový kotol, avšak z ich výpovedí nemožno nijako vyvodiť, že sa nefunkčným stal ešte počas rozhodného (fakturovaného) obdobia. Je potrebné prisvedčiť žalobcovi v tom, že existencia nájomného vzťahu medzi žalovaným a vlastníčkami nehnuteľnosti (v ktorej sa nachádzalo aj odberné miesto) nič nemenila na povinnosti žalovaného ako odberateľa zemného plynu uhrádzať cenu za odobratý plyn. Úhradou poplatkov za dodaný plyn vlastníkom nehnuteľnosti (v rámci nájomného) si totiž žalovaný svoju povinnosť ako odberateľ plynu voči SPP, a.s. ako dodávateľovi plynu nesplnil. Povinnosť hradiť cenu za dodaný plyn na základe uzavretej zmluvy s dodávateľom plynu zaväzovala žalovaného ako odberateľa, nie vlastníkov nehnuteľnosti, na ktorej bolo zriadené odberné miesto, keďže títo s dodávateľom plynu zmluvu o jeho dodávke uzavretú nemali. Dospel k záveru, že na právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom (ako právnym nástupcom pôvodného žalobcu) bolo potrebné aplikovať vyhlášku č. 140/1979 Zb. v spojení s § 26 zákona č. 67/1960 Zb. s tým, že právne vzťahy, ktoré boli založené prihláškou žalovaného na odber plynu dňa 22.7.1997 neprestali existovať (neboli zrušené) ani po tom, ako do účinnosti vstúpil zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike, ktorý túto vyhlášku zrušil. Uvedený následok - že so zrušením predmetnej vyhlášky končia aj právne záväzkové vzťahy, ktoré boli na základe prihlášky odberu plynu podľa tejto vyhlášky založené - totiž nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia zákona o energetike. Naopak, tieto právne vzťahy pokračovali ďalej bez ohľadu na zmenu spomínaného právneho predpisu; nadobudnutím účinnosti zákona č. 70/1998 Z.z. nebolo nutné medzi odberateľom a dodávateľom uzatvárať novú zmluvu o dodávke plynu. Keďže k zrušeniu záväzkovo-právneho vzťahu medzi účastníkmi konania po celú rozhodnú dobu nedošlo zo strany ani jedného z jej účastníkov a v konaní bolo preukázané, že dodávateľ plynu jeho dodávku v prospech žalovaného, ako odberateľa, riadne realizoval, je žalovaný povinný cenu dodaného plynu uhradiť. V predmetnej právnej veci súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď na daný prípad neaplikoval zákon č. 67/1960 Zb., ani vyhlášku č. 140/1979 Zb. (právne normy platné v čase uzavretia záväzkového vzťahu medzi dodávateľom plynu SPP, a.s. a žalovaným ako jeho odberateľom).

5. Na základe dovolania žalovaného Najvyšší súd SR ako súd dovolací Uznesením zo dňa 20.12.2016 č.k. 2 Cdo 938/2015-289 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2014 sp. zn. 9 Co 42/2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoje a využití vyhrievacích plynov (plynárenský zákon), vyhlášky č. 140/1979 Zb. o dodávke vykurovacích plynov obyvateľstvu, zákona č. 70/1998 Z.z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, a nato, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca uplatňuje voči žalovanému zaplataenie istiny 1.463,91 € titulom vyfakturovaných cien za dodávku zemného plynu na odberné miesto, ktorým bola nehnuteľnosť na D. S. XXX v Y. za obdobie apríl 1998 až marec 1999, apríl 1999 až jún 1999, júl 1999 až január 2000, február a marec 2000, apríl 2000 až január 2001, február a marec 2001. Pôvodným žalobcom v konaní bol Slovenský plynárenský priemysel a.s., ktorý dodávku plynu na označené odberné miesto realizoval; v priebehu konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávky túto nadobudol terajší žalobca. Žalovaný mal v nehnuteľnosti (v ktorej bolo zároveň odberné miesto) prenajaté nebytové priestory za účelom podnikania, a to na základe nájomných zmlúv uzavretých s vlastníčkou nehnuteľnosti (zmluva zo dňa 3.3.1995 uzavretá medzi N. O. a žalovaným), resp. s podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (zmluva zo dňa 6.11.1998 medzi žalovaným a spoluvlastníkmi nehnuteľnosti N. O. a D. L.). Spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti nadobudol žalovaný dňa 15.8.2000. Dodávka zemného plynu na uvedené odberné miesto bola prerušená pre neplnenie finančných záväzkov dňa 20.6.2001.

5.1. Ďalej Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca svoj nárok na zaplataenie žalovanej pohľadávky vyvodzuje z prihlášky odberu plynu zo dňa 22.7.1997, na ktorej je ako odberné miesto uvedená nehnuteľnosť na D. S. XXX v Y.. Ako odberateľ je na nej uvedený D. O.; samotná prihláška nie je podpísaná D. O. ale N. O., matkou žalovaného. V konaní pred súdmi nižších stupňov otázka pasívnej legitímácie žalovaného bola spochybňovaná obidvoma účastníkmi sporu, keď žalobca na túto skutočnosť navrhoval vypočítať matku žalovaného N. O., ktorá predmetnú prihlášku v mene odberateľa podpísala vychádzajúc z tvrdení žalovaného, že D. O. je jeho otec, ktorý na odbernom mieste na D. S. v Y. v minulosti trvale býval. Tento rozpor súdy nižších stupňov neodstránili. Právne závery odvolacieho súdu sú teda predčasné. Prihláška odberu plynu bola podpísaná v čase účinnosti vyhlášky č. 140/1979 Zb.,

ktorá platila do 30.6.1998, nakoľko od 1.7.1998 vstúpil do účinnosti zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike, ktorý vyhlášku č. 140/1979 Zb. zrušil. Vyhláška č. 140/1979 Zb. bola vydaná na základe § 26 zákona č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoде a využití vyhrievacích plynov (tzv. plynárenský zákon). Vyhláška č. 140/1979 Zb. v § 4 ods. 3 ustanovila, že ak aj prihlášku podpísala iná osoba než odberateľ, je odberateľ uvedený na prihláške povinný zaplatiť odobratý vykurovací plyn; tejto povinnosti by sa mohol zbaviť iba vtedy, ak by preukázal, že plyn odoberal niekto iný. Pod túto vyhlášku možno podradiť aj žalobný nárok žalobcu za obdobie apríl 1998 až 30. jún 1998. Zákon č. 70/1998 Z.z. o energetike, ktorý zrušil vyhlášku č. 140/1979 Zb. vstúpil do účinnosti 1.7.1998. Právny vzťah, ktorý bol založený prihláškou na odber plynu zo dňa 22.7.1997 neprestal existovať účinnosťou tohto zákona, ktorý túto vyhlášku zrušil (toto nemožno vyvodiť z prechodných ustanovení nového zákona o energetike), naopak tento právny vzťah pokračuje ďalej, pokiaľ nie je preukázaný opak. Účinnosťou nového zákona o energetike č. 70/1998 Z.z. sa však presúva dôkazné bremeno z odberateľa plynu na dodávateľa plynu, kto v skutočnosti plyn odoberal. Podľa tohto zákona je potrebné posudzovať žalobný nárok žalobcu za obdobie od 1.7.1998 až marec 2001 vrátane.

6. Po zrušení veci dovolacím súdom podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 13.4.2017 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Ako dôvod späťvzatia žalobca uviedol, že žalovaný uhradil istiny pohľadávky vo výške 1.463,91 €. Dňa 4.5.2017 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie žalovaného, ktorý uviedol, že v predmetnom spore žalovaný už 15 rokov namieta svoje procesné postavenie a bráni svoje práva voči žalobcovi a na svojich doterajších vyjadreniach trvá. Oznámil, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby. Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 9Co 95/2017-304 zo dňa 5.6.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.6.2017 rozhodol, že späťvzatie žaloby nepripúšťa.

7. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 380 ods 1. C.s.p. na odvolacom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 2 C.s.p. doplnil dokazovanie v zmysle § 204 C.s.p. a § 384 ods. 1 C.s.p. čítaním listinných dôkazov - a to Vyhlásením N. L. zo dňa 3.5.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Ako už bolo uvedené vyššie žalobca si uplatňuje voči žalovanému zaplataenie istiny 1.463,91 € titulom vyfakturovaných cien za dodávku zemného plynu na odberné miesto, ktorým bola nehnuteľnosť na D. S. XXX v Y. za obdobie apríl 1998 až marec 1999, apríl 1999 až jún 1999, júl 1999 až január 2000, február a marec 2000, apríl 2000 až január 2001, február a marec 2001. Pôvodným žalobcom v konaní bol Slovenský plynárenský priemysel a.s., ktorý dodávku plynu na označené odberné miesto realizoval; v priebehu konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávky túto nadobudol terajší žalobca. Žalovaný mal v nehnuteľnosti (v ktorej bolo zároveň odberné miesto) prenajaté nebytové priestory za účelom podnikania, a to na základe nájomných zmlúv uzavretých s vlastníčkou nehnuteľnosti (zmluva zo dňa 3.3.1995 uzavretá medzi N. O. a žalovaným), resp. s podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (zmluva zo dňa 6.11.1998 medzi žalovaným a spoluvlastníkmi nehnuteľnosti N. O. a D. L.). Spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti nadobudol žalovaný dňa 15.8.2000. Dodávka zemného plynu na uvedené odberné miesto bola prerušená pre neplnenie finančných záväzkov dňa 20.6.2001. Žalobca svoj nárok na zaplataenie žalovanej pohľadávky vyvodzuje z prihlášky odberu plynu zo dňa 22.7.1997, na ktorej je ako odberné miesto uvedená nehnuteľnosť na D.M. S. XXX v Y.. Ako odberateľ je na nej uvedený D. O.; samotná prihláška je podpísaná nie D. O. ale N. O., matkou žalovaného.

10. Podľa § 26 zákona č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoде a využití vyhrievacích plynov (plynárenský zákon) predpisy potrebné na vykonanie tohto zákona vydá Ministerstvo palív v dohode so zúčastnenými ústrednými úradmi a orgánmi. Vykonávacími predpismi sa tiež upraví zriaďovanie a prevádzka zariadenia na rozvod a používanie skvapalneného vyhrievacieho plynu, ako aj podmienky pre jeho dodávku obyvateľstvu.

11. Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 140/1979 Zb. o dodávke vykurovacích plynov obyvateľstvu zmluva o dodávke vykurovacích plynov zo siete je uzavretá potvrdením prihlášky na odber vykurovacích plynov zo siete (ďalej len „prihláška“) dodávateľom; odberateľ dostane jedno vyhotovenie potvrdenej prihlášky.

12. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky č. 140/1979 Zb. prihláška musí byť riadne vyplnená a vlastnoručne podpísaná odberateľom a vlastníkom (správcom) nehnuteľnosti.

13. Podľa § 4 ods. 3 vyhlášky č. 140/1979 Zb. dodávateľ nie je povinný skúmať alebo overovať pravosť podpisu odberateľa na prihláške. Ak prihlášku podpísala za odberateľa iná osoba, odberateľ uvedený na prihláške je povinný zaplatať odobratý vykurovací plyn, pokiaľ nepreukáže, že plyn odoberal niekto iný.

14. Podľa § 22 písm.b/ zákona č. 70/1998 Z.z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov podľa tohto zákona sa rozumie dodávateľom plynu držiteľ licencie na výrobu alebo na rozvod plynu, ktorý dodáva plyn podľa uzavretej zmluvy odberateľovi.

15. Podľa § 22 písm.c/ zákona č. 70/1998 Z.z. podľa tohto zákona sa rozumie odberateľom plynu fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá odoberá plyn na základe zmluvy o dodávke plynu.

16. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 70/1998 Z.z. neoprávneným odberom plynu je odber bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu alebo v rozpore s uzavretou zmluvou.

17. Podľa § 43 zákona č. 70/1998 Z.z. sa okrem iných zrušuje vyhláška Federálneho ministerstva palív a energetiky č. 140/1979 Zb. o dodávke vykurovacích plynov obyvateľstvu. Predmetný zákon nadobúda účinnosť 1. júla 1998.

18. Najvyšší súd SR vo svojom Uznesení zo dňa 20.12.2016 č.k. 2 Cdo 938/2015-289 uviedol, že prihláška odberu plynu bola podpísaná v čase účinnosti vyhlášky č. 140/1979 Zb., ktorá platila do 30.6.1998, nakoľko od 1.7.1998 vstúpil do účinnosti zákon č. 70/1998 Z.z., ktorý vyhlášku č. 140/1979 Zb. zrušil. Vyhláška č. 140/1979 Zb. bola vydaná na základe § 26 zákona č. 67/1960 Zb. Vyhláška č. 140/1979 Zb. v § 4 ods. 3 ustanovila, že ak aj prihlášku podpísala iná osoba než odberateľ, je odberateľ uvedený na prihláške povinný zaplatiť odobratý vykurovací plyn; tejto povinnosti by sa mohol zbaviť iba vtedy, ak by preukázal, že plyn odoberal niekto iný. Pod túto vyhlášku možno podradiť aj žalobný nárok žalobcu za obdobie apríl 1998 až 30. jún 1998. Zákon č. 70/1998 Z.z., ktorý zrušil vyhlášku č. 140/1979 Zb. vstúpil do účinnosti 1.7.1998. Právny vzťah, ktorý bol založený prihláškou na odber plynu zo dňa 22.7.1997 neprestal existovať účinnosťou tohto zákona, ktorý túto vyhlášku zrušil (toto nemožno vyvodiť z prechodných ustanovení nového zákona o energetike), naopak tento právny vzťah pokračuje ďalej, pokiaľ nie je preukázaný opak. Účinnosťou nového zákona o energetike č. 70/1998 Z.z. sa však presúva dôkazné bremeno z odberateľa plynu na dodávateľa plynu, kto v skutočnosti plyn odobral. Podľa tohto zákona je potrebné posudzovať žalobný nárok žalobcu za obdobie od 1.7.1998 až marec 2001 vrátane.

18.1. Vzhľadom na právny názor NS SR vyslovení v zrušujúcom uznesení, ktorý je pre odvolací súd v zmysle § 455 C.s.p. záväzný sa odvolací súd opätovne zaoberal otázkou pasívnej legitímácie žalovaného v konaní. Po doručení Uznesenia NS SR žalobca nemal ďalšie návrhy na dokazovania, žalovaný založil do spisu listinný dôkaz - Čestné prehlásenie N. L. (E. O.), P. XX.X.XXXX bytom D. XXX, Y. zo dňa 3.5.2017. V uvedenom Prehlásení menovaná (matka žalovaného) prehlásila, že prihlášku na odber podpísala v mene v kancelárii SPP v mene svojho bývalého manžela, pána D. O. a to s úmyslom naďalej odoberať plyn, keďže všetky prípojky boli v tom čase napísané na jeho meno. Keďže ju pri obnovení prihlášky nepoučili pracovníci SPP ako má túto obnovenú prihlášku na odber správne vyplniť, z nevedomosti ako odberateľa nechala toho istého, na ktorého bolo odberné miesto dovtedy evidované a to svojho bývalého manžela D. O.. Ďalej prehlásila, že je syn D. O., ktorý v tom čase v predmetnej nehnuteľnosti len podnikal, platil za prenájom priestorov a v nájomnom platil aj za vykurovanie jeho prenajatej časti domu a ona platila za celú nehnuteľnosť, ktorú užívala ona ako aj viaceré osoby. Pokiaľ bola majiteľkou nehnuteľnosti na D. S. XXX, Y., plynové spotrebiče vlastnila ona a ona sa starala aj o vykurovanie, vodu, elektrinu.

18.3. Po doplnení dokazovania Vyhlásením N. L. zo dňa 3.5.2017 odvolací súd vo vzájomnej súvislosti už s vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie (Prihláška zo dňa 22.7.1997, Nájomná zmluva zo dňa 3.3.1995, Nájomná zmluva zo dňa 6.11.1998, Príjmové pokladničné doklady) dospel, k záveru, že žalovaný nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom, keďže odberateľom, ktorý bol uvedený v Prihláške a ktorú podpísala N. O. (v súčasnosti L.) nie je žalovaný ale jeho otec D. O.. Žalovaný uvedené skutočnosti tvrdil od začiatku konania, toto bolo potvrdené Čestným prehlásením a nepriamo aj ďalšími listinnými dôkazmi (nájomné zmluvy, príjmové pokladničné doklady) z ktorých bolo preukázané, že p. N. O. ako spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti s právnym predchodcom žalobcu uzavrela zmluvu o odbere a žalovaný riadne mesačne podľa zmluvy o nájme platil p. O. sumu 20.000,-Sk, v ktorej bola zahrnutá aj platba za plyn a elektrinu. Keďže žalovaný nebol odberateľom nie je pasívne legitimovaným a žalobný nárok žalobcu za obdobie apríl 1998 až 30. jún 1998 (tento nárok bolo potrebné posudzovať podľa Vyhlášky č. 140/1979 Zb) nie je dôvodný. Keď žalovaný preukázal, že ako odberateľ nebol uvedený on ale jeho otec. Rovnako za obdobie od 1.7.1998 do marca 2001 (tento nárok bolo potrebné posudzovať zákona o energetike č. 70/1998 Z.z.) žalobný nárok nie je dôvodný, keď nadovšetko za toto obdobie dodávateľ plynu - žalobca, na ktorom bolo dôkazné bremeno žiadnym spôsobom nepreukázal, že plyn odoberal práve žalovaný. Keďže žalovaný nebol odberateľom, nemohol byť ani neoprávneným odberateľom plynu v zmysle § 10 Vyhlášky č. 140/1979 Zb. resp. § 30 zákona o energetike č. 70/1998

Z.z. keď v zmysle týchto ustanovení za neoprávnený odber zodpovedal odberateľ t.j. otec žalovaného D. O..

19. Odvolací súd navyiac uvádza, že k zmene napadnutého rozhodnutia a vyhoveniu žalobe bránila aj tá skutočnosť, že žalovaný uhradil žalovanú istinu na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2014 č. k. 9 Co 42/2013-272. Najvyšší súd SR na zasadnutí občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konaného dňa 12. decembra 2017 prijal rozhodnutie č. 15 na uverejnenie v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR (do dnešného dňa zverejnené nebolo) v znení právnej vety: „Súd opätovne konajúci o žalobe o splnení povinnosti v peniazoch, po tom, ako bolo jeho skoršie rozhodnutie zrušené dovolacím súdom a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, príhľadne podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku) na to, že žalovaný už splnil povinnosť uloženú mu skorším právoplatným a vykonateľným rozhodnutím; inak neprípustne založí exekučný titul na opätovné vymáhanie už raz splnenej povinnosti. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2017 sp. zn. 8 Cdo 30/2017)“. V zmysle uvedeného ak teda v preskúmvanej veci žalovaný na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku súdu, ktorý bol následne zrušený, zaplatil žalobcovi prisúdenú čiastku čo je aj daný prípad, bolo potrebné uvedenú skutočnosť zohľadniť pri novom prejednaní veci. V danom prípade bola uplatňovaná pohľadávka vo výške 1 463,91 € už uhradená, musí odvolací súd, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase vyhlásenia jeho rozsudku (§ 217 ods. 1 C.s.p.) žalobu zamietnuť, bez ohľadu na záver či nárok je alebo nie je opodstatnený.

20. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu pre nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného zamietol podľa § 387 ods.1,2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

21. O náhrade trov odvolacieho konania a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 453 ods. 3 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom a dovolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého ,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého ,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).